

**GL. HINNERUP
GRUNDEJERFORENING**

50 ÅR
1965 – 2015

**Gl. Hinnerup
Grundejerforening
50 år
1965 – 2015**

Redaktion: Gert Fuursted, H. C. Fleng, Poul Karsten Bonde, Inge Bonde, Hans Jørn Nysten og Lars Elgård Pedersen.

Tak til Lissi Malmstrøm fra Hinnerup Egnsarkiv for bistand med at finde materiale fra især de første år i Gl. Hinnerup Grundejerforening (GHG).

Layout: Karen Fleng
Fotos: Private billeder fra medlemmerne
Oplag: 400
Tryk: Print2People
Sponsorer: Søften Auto ApS; Byg & Mal A/S, Søften; Hinnerup Hvidevarer & Belysning A/S; Slagter Lund Gårdbutik, Grundfør; XL-BYG A Gadeberg A/S, Hadsten; VVS-installatør Flemming Sørensen A/S, Hinnerup.

Dette jubilæumsskrift kan også ses på GHG's hjemmeside www.ghg-hinnerup.dk, og ekstra trykte eksemplarer kan fås hos formanden for GHG.

August 2015.

Forord

Det er med stor glæde, at jeg som formand for GHG kan præsentere arbejdsgruppens arbejde gennem næsten et helt år: Gl. Hinnerup Grundejerforenings 50 års jubilæumsskrift.

Det har været spændende, sammen med arbejdsgruppen, at dykke ned i historien og finde gamle annaler og billeder samt interviewe gamle beboere, som har været med som pionerer helt fra starten af GHG's historie. At erfare hvordan GHG blev skabt i sin tid for at kunne få etableret vejbelægning, kloakering og vejbelysning – ting som vi tager for givet i dag.

Og så hvordan GHG ser ud i dag, hvor der er sket en opsplitning af GHG i en grundejerforening, som hovedsageligt varetager aktiviteter og udlån af rekvisitter og en særskilt uafhængig vejfond med egen bestyrelse, som varetager alt omkring vores veje – asfaltering, snerydning m.v.

Det har også været sjovt at se, hvordan det sociale fællesskab i starten var meget fasttømret med mange fælles arrangementer i GHG og med stor opbakning på grund af det store tryk, der kom udefra.

Hvor det sociale fællesskab i dag er meget mere bundet op på vores samvær med vores børn og i de aktiviteter, GHG udbyder til dem (fastelavn o. lign.).

Så – sæt jer godt til rette med en god kop kaffe eller lignende inden for rækkevidde og gå på opdagelse i vores jubilæumsskrift.

*Gert Fuursted
Formand for GHG*

Indhold

Forord	5
Indhold	6
Historien	7
1960'erne – pionertiden	7
En selvbevidst grundejerforening	11
1970'erne – snefonden dannes	14
1980'erne – GHG får fjernvarme	16
1990'erne – GHG er mest aktiviteter	18
00'erne – GHG får en hjemmeside	18
10'erne – Ny asfalt på vejene	20
Aktiviteter i GHG	22
Juletræsfesten	22
Forårsfest	24
Affaldskørsel	24
Fastelavn	25
Fisketur	26
Grundejer-OL	26
Andre arrangementer	27
Billeder fra min barndom på Bøgevej	28
Formænd i GHG	30

Historien

Af Lars Elgård Pedersen

1960'ERNE – PIONERTIDEN

I årene 1962-64 blev der bygget over 100 parcelhuse på tidligere landbrugsjord i Gl. Hinnerup. Området hørte til Grundfør Sogn i Grundfør-Spørring Kommune, og starten bar præg af, at arealerne ikke var byggemodne, før byggeriet i området tog fart.

Elise Jensen, der boede på Bøgevej sammen med sin mand Poul, husker det sådan:

– Senegræs og skrammel på grunden, og vejen var en jordvej, kun muldjorden var skrabet af, intet stabilgrus overhovedet. Ret hurtigt omdøbte Poul vejen til ”Bølgevej”. Den var værre end en markvej at køre på fyldt med store huller. Det var som at flytte til Klondike (by uden lov og ret), der var ikke styr på noget. Ingen kloakering – vi havde sivebrønd og septiktank.

(Fra ”Et ungt par flytter til klondike (Gl. Hinnerup) i 1964” af Elise Jensen. Trykt i Støtteforeningen for Hinnerup Egnsarkivs årshæfte, 2011).

Netop beboernes ønske om belysning af veje, kloakering, vejanlæg etc. blev anledningen til, at syv beboere med toldbetjent Tom Jensen i spidsen tog initiativ til at få oprettet en grundejerforening.

De syv var udover Tom Jensen selv: fuldmægtig Folmer Jørgensen, specialarbejder og sognerådsmedlem Chr. Møller, ingeniør S. Å. Schirmer Nielsen, murermester Orla Hansen, tømrermester Erik Hedevang og disponent E. Grønning Sørensen.

De syv beboere mødtes hjemme hos Tom Jensen midt i februar 1965. De kunne mærke en forhåndsinteresse blandt naboerne, og Tom Jensen havde samlet underskrifter hos næsten alle beboere. Derfor enedes den lille selvbestaltede gruppe om at indkalde beboerne til stiftende generalforsamling af Gl. Hinnerup Grundejerforening (GHG) på Hinnerup Kro mandag den 22. februar 1965.

Foreningens første mål skulle være at få ”etableret tidssvarende aften- og natbelysning i byens gader”.

Tom Jensen havde allerede haft et møde med Galten Elværk, hvor han havde skaffet tilbud på belysning på begge sider af Århusvej. Og underskriftsindsamlingen gav tillid til, at der ville være solid tilslutning til projektet, så en indbydelse blev dagen efter duplikeret og sendt rundt til samtlige grundejere i Gl. Hinnerup.

22. februar 1965 kl. 18 mødtes initiativgruppen på Hinnerup Kro for

at drøfte tilrettelæggelsen af aftenens møde. Mødet var fastsat til kl. 20, men allerede tidligt på aftenen var tilstrømningen så betydelig, at det i hast blev nødvendigt at flytte arrangementet fra verandastuen til den store sal.

Tom Jensen bød velkommen og forklarede, at han og det øvrige udvalg ”kun” havde foranlediget starten, og at det nu var helt op til forsamlingen at afgøre, hvad der videre skulle ske. Han ville gerne fortælle, hvad han vidste, men for at det skule gå rigtig til, måtte der vælges en mødedirigent. Folmer Jørgensen blev enstemmigt valgt.

Tom Jensen forelagde herefter Galten Elværks tilbud, og lod nogle kortskitser med belysningsstederne indtegnet cirkulere ved bordene. Beboerne måtte i fællesskab afholde installationsudgifterne, som løb op i 17.873,- kr. eller ca. kr. 160,- kr. pr. grundejer. Initiativgruppen havde forlods sikret sig sognerådets skriftlige tilsagn om overtagelse af alle fremtidige vedligeholdelsesudgifter samt udgiften til strøm, og at Andelsbanken i Hadstens Hinnerupafdeling ville medvirke ved finansieringen.

Men så ville der også blive opsat dobbelte lysstofarmaturer for hver 40 meter vej. Ifølge referatet en ”i hver henseende tidssvarende belysning”.

Tom Jensens redegørelse gav anledning til livlig diskussion ved bordene, men trods indtrængende opfordringer til at komme med eventuelle indsigelser nu var der kun en enkelt beboer, der havde bemærkninger. Denne beboer ville have yderligere et lysstofarmatur for enden af Bøgevej, og det fandt

forsamlingen så rimeligt, at det straks blev indarbejdet i projektet.

Dirigenten gik derefter over til forslaget om at oprette en grundejerforening, og han oplyste indledningsvis, at det var en forudsætning for lys på vejene, idet elværket ikke ville forhandle et så relativt kostbart projekt med private men foretrak at forhandle med en bestyrelse i en grundejerforening.

Efter kaffen besluttede den stiftende generalforsamling at oprette grundejerforeningen. Kontingentet fastsattes til 20 kr. om året, og man valgte 7 bestyrelsesmedlemmer, 2 suppleanter og 2 revisorer.

Bestyrelsen besluttede, at grundejerne kunne betale installationsudgifterne kontant eller i rater over tre måneder på 60 kr., 51 kr. og 51 kr. Betaling i rater betød 2 kr. i rente. Beslutningen blev truffet, fordi kasserer Sv. Jørgensen var ængstelig for, om nogen skulle have følt sig bondefanget på generalforsamlingen til at betale kontant.

Det skule dog vise sig ualmindeligt svært at inddrive pengene, og da regningen skule betales, manglede foreningen stadig 3.500 kr. Kun et generøst driftstilskud fra sognerådet i Grundfør-Spørring på 2.000 kr. reddede foreningen.

Samme forår tog bestyrelsen kontakt til JTAS (Jysk Telefon Aktie Selskab) for at få opsat en telefonboks og til postmesteren i Hadsten for at få postkasser og få udbragt pakkepost i området, sådan som det var tilfældet i Hinnerup Stationsby. Postmesteren i Hadsten ville sætte en postkasse op i krydset Bøgevej/

Århusvej, men flere postkasser kunne ikke komme på tale. Ligeledes afslog JTAS at opsætte telefonboks.

På generalforsamlingen den 14. juni 1965 blev Folmer Jørgensen, Poul A. Pedersen, Sv. Jørgensen, E. Grønning Sørensen, Hans P. Nielsen, Chr. Møller og Hans Pilgaard valgt til bestyrelsen. Tom Jensen havde trukket sig fra bestyrelsen, da han i maj var flyttet fra Gl. Hinnerup for at blive møbelfabrikant i Selling.

Der var endelig ved at komme gang i kloakeringen, og langt de fleste af Gl. Hinnerups beboere var sluttet til kloakanlægget.

Næste projekt var at få asfalt på vejene og få anlagt fortove. Vejene var præget af store huller, som mange grundejere gjorde meget ud af at jævne og dække. Der findes beretninger

om grundejere, der havde plantet haven til med kartofler for at komme senegræsset til livs. Kartoffeltoppene blev fyldt i hullerne i vejen, hvor de for en tid fyldte op i hullerne. Alligevel nægtede pakkeposten at køre ud i området. Vejenes tilstand risikerede at ødelægge materiellet, og kommunens renovationspersonale havde længe truet med at gøre det samme. Bagermesteren klagede over, at det i gennemsnit kostede ham for 35-40 kr. ødelagt brød at køre gennem Bøgevej med op til en halv meter dybe huller.

Bestyrelsen tog kontakt til Sognerådet, som var imødekommende. Man fandt det rimeligt, at kommunen påtog sig opgaven med at finansiere og anlægge vejene, og GHG mente, at Gl. Hinnerups borgere havde et vist moralsk krav på kommunen, idet områdets gennemsnitlige skattemæssige indkomst lå på 15.000 kr., hvor den øvrige del af kommunen ikke nåede højere end ca. 11.000 kr.

Men det stod hurtigt klart, at hele udstykningsens form forhindrede at vejene kunne blive kommunale veje. Flere steder var der kun seks meter mellem genbo-parceller, og kommunen forlangte 10 meters bredde for at vejene kunne blive kommunale.

Derfor forberedte grundejerforeningen sig på, at beboerne selv måtte betale for asfalt og fortove på vejene. I den forbindelse var det afgørende for

Før der kom asfalt på Engvej. En dreng gemmer sig i en af de rendestensbrønde, der endnu ikke er gravet ned.

bestyrelsen at få sagen ordnet på en sådan måde, at der ikke kunne opstå tvivl – hverken moralsk eller juridisk – om beboernes kollektive forpligtelse til at deltage i udgifter til såvel anlæg som vedligehold af vejene. Foreningen havde som bekendt ikke udelt gode erfaringer fra lysprojektet, og den gang drejede det sig om et væsentligt mindre beløb.

Første prisoverslag blev fremlagt for grundejerne ved et orienteringsmøde den 22. august 1967. Det lød på mellem 500.000 og 550.000 kr. eller ca. 4.470 kr. pr. parcel. Måske kunne prisen presses ned på 4.000 kr. Det gav anledning til kraftig diskussion, og det

var meget vanskeligt for dirigenten at styre gemytterne. Prisoverslaget kom som en ubehagelig overraskelse for de fleste, og forsamlingen forlangte, at der blev indhentet prisoverslag fra andre firmaer.

Poul Bonde opfordrede efter to timers bevæget debat til besindelse og gjorde opmærksom på, at grundene i Gl. Hinnerup selv med en vejkæld på ca. 4.000 kr. var meget billige, hvilket fik en tilhører til at bemærke, at ”prisen stiger, selv mens vi sidder og snakker om det her!” Det var bestyrelsen enig i, og derfor blev konklusionen på mødet – selv om enkelte blev ved med

*Kløvervej 29b (Merikan) ud til Århusvej.
Bagest ses begyndelsen på Kløvervejs udstykning.*

at protestere – at beboerne trods alt var interesseret i at få arbejdet udført. Ja, da gemytterne var faldet til ro, viste det sig, at der var et meget udbredt ønske om også at få fortove med fliser, selv om det ville fordyre projektet ikke så lidt.

Onsdag den 21. februar 1968 indkaldte formanden Folmer Jørgensen til møde på Hinnerup Kro kl. 19. Finansieringen af de nye veje var på plads, men kun 60 % af grundejerne havde tilsluttet sig projektet, og da kommunen krævede 2/3 tilslutning, var projektet i fare. Mødedeltagerne ”delte” derfor de resterende grundejere mellem sig for at gøre et sidste forsøg på at opnå 2/3 tilslutning. Der aftaltes et nyt møde samme aften kl. 22.15, og da mødedeltagerne atter samledes var stemningen noget lysere. 70 % havde nu skrevet under.

To dage senere indkaldte Folmer Jørgensen Århus Stiftstidendes og Demokratens lokale reportere til pressekonference. Endelig var der skabt sikkerhed for, at foreningens hidtil vigtigste opgave kunne blive løst.

– Vi er i Gl. Hinnerup glade for, at vi kan regne med at have vore vejforhold i orden inden oktober i år, udtalte Folmer Jørgensen og sekretær Grønning Jørgensen til de to aviser.

Hinnerup Kommune rykkede en kendelse i aviserne om grundejernes beslutning, samt at Sognerådet havde overtaget istandsættelsen af vejene, og at beslutningen ville være gældende for alle beboere.

Kort efter fik foreningen store og uventede skuffelser, idet fem grund-

ejere klagede over beslutningen til Amtskontoret, fordi de fandt prisen for høj. Bestyrelsen fandt klagen grundløs og forsøgte forgæves at få klagerne til at trække klagen tilbage, så den ikke skulle få opsættende virkning på istandsættelsen af vejene. Men klagerne holdt fast og krævede opgaven ud i licitation. De fik dog ikke medhold i Amtsrådet, men arbejdet med vejene var blevet forsinket med to måneder.

I løbet af vinteren 1968-69 blev vejene færdige, og det var formodentlig årsagen til, at fremmødet på generalforsamlingen faldt fra 55 i 1968 til kun 18 af de 132 medlemmer i 1969, hvilket fik formanden Folmer Jørgensen til at indlede generalforsamlingen i maj 1969 på Hinnerup Kro med en bemærkning om ”manglende sprængstof”, som formentlig måtte være grunden til den ringe interesse for dette års generalforsamling.

EN SELVBEVIDST GRUNDEJERFORENING

GHG var fra starten en betydende spiller i Hinnerup. Bestyrelsesmedlemmerne gjorde en stor indsats og brugte meget tid på områdets udvikling. Enkelte af dem påtog sig andre opgaver. Således blev E. Grønning Sørensen medlem af Sognerådet i Grundfør, og som sekretær skrev han levende beretninger fra mange bestyrelsesmøder i GHG's forhandlingsprotokol, som i dag opbevares på Hinnerup Egnsarkiv.

– Det skabte en vis pionerånd, da vi flyttede ud på den åbne mark, sagde E. Grønning Sørensen til Århus Stiftstidende.

Luftfoto fra 1999.

– Fælles problemer knyttede os sammen, og det tør nok siges, at der har været nok for foreningen undervejs. Det er vel et spørgsmål, om folk lærer hinanden at kende på samme måde i en udstykning, hvor alt er planlagt og i orden: lys, kloak, vej og så videre.

Allerede i 1967 friede Hinnerup Grundejerforening og foreslog, at de to foreninger blev slået sammen, men det var de fremmødte på generalforsamlingen i Gl. Hinnerup stærkt imod, idet de to foreninger havde vidt forskellige problemer at arbejde med.

Da arbejdet på at få en idrætshal i Hinnerup startede i 1968, blev GHG bedt om at gå aktivt ind i initiativet, fordi initiativtagerne vurderede, at det ville have betydning indflydelsesmæssigt over for kommunen og andre bevillende myndigheder, at GHG var med.

Kommunen udsendte i 1968 en velkomstbog til Hinnerup, som bestyrelsen fandt pæn, nydelig og nyttig, men alligevel skrev bestyrelsen til Sognerådet og klagede over, at kommunen ikke benyttede betegnelsen Gl. Hinnerup. Kommunen skrev straks tilbage og forsikrede, at Hinnerup Kommune ikke havde ønske om udvanding af begrebet ”Gl. Hinnerup”.

På samme måde gik GHG ind i sagen, da en skolekommission havde truffet beslutninger om bl.a. ansættelser på ”den nye Rønbækskolen i Gl. Hinnerup” uden at inddrage repræsentanter for forældre til de børn, som efter sommerferien 1970 skulle overføres til skolen. Grundejerforeningen modtog

hurtigt et svar fra kommunen, som ”var i alle måder forstående og imødekomende”.

I det hele taget blev der holdt nøje øje med sogneråd og kommune, og flere gange overvejede bestyrelsen at henvende sig udenom kommunen direkte til Århus Amtsråd, men som regel besluttede man, at give kommunen endnu en chance.

I 1970 besluttede generalforsamlingen, at GHG skulle tage initiativ til at etablere et kontaktudvalg for alle kommunens grundejer- og borgerforeninger til behandling af generelle spørgsmål overfor kommunalbestyrelsen.

1970'ERNE – SNEFONDEN DANNES

Sammenlignet med de første hektiske år i grundejerforeningens historie startede 1970'erne lidt mere afslappet for bestyrelsen. Medlemstallet steg støt fra ca. 160 i 1970 til 180 ved udgangen af årtiet, men tilslutningen til generalforsamlingerne var for svingende. Det foreløbige lavpunkt blev nået i 1977, hvor kun fem medlemmer (repræsenterende 4 husholdninger) ud over bestyrelsen var mødt op. Til gengæld var der som oftest stor interesse for foreningens sociale arrangementer. Til juletræsfesten i 1973 var der solgt 275 billetter.

Der var kommet gadebelysning, veje og fortove. El- og vandforsyningen, som ellers havde været præget af mange afbrydelser, fungerede nu normalt, og Rønbækskolen var åbnet. Foreningen var begyndt at opbygge en beholdning af materialer til udlån. Bl.a.

GHG deltog i Hinnerup Kommunes sommerfest i 1975.

en kloakrenser, et tapetsererbord, en plænetromle og en stige i to led.

Det bedste udtryk for, at det ikke længere var de store problemer, der var på dagsordenen, finder man på generalforsamlingen i 1974, hvor et medlem ønskede sikkerhed for, at han ikke ved den forestående forårsfest kunne risikere at blive snydt for frugtsalaten, således som han var blevet det foregående år!

I stedet var Århusvej kommet på dagsordenen. I 1970 var det endnu ikke lykkedes at få et fortov på strækningen mellem Gl. Hinnerup og Hinnerup Stationsby, og vejen var livsfarlig for fodgængere at færdes på, for der blev kørt skrækkelig stærkt. Foreningen ville have hastighedsbegrænsning og en gangtunnel under vejen. Gangtunnelen og kort efter fortovet kom i 1972. Og endelig i 1975 kom der hastigheds-

begrænsning på 60 km/t på Århusvej gennem Gl. Hinnerup.

På Ådalsvej var busstoppesteder et stort problem. Busserne spærrede for trafikken, når de skulle samle passagerer op, og det var nødvendigt med egentlige busholdepladser på Ådalsvej.

Bestyrelsen arbejdede også med at få en afklaring på, hvad der skulle ske med "trekanten" mellem Kløvervej og Århusvej, som medlemmerne fandt skæmmende for byen. I 1975 stod det klart, at Århus Amtsråd havde fastsat byggelinjer til Århusvej, som betød, at området ikke kunne bebygges.

Et tilbagevendende punkt var løsgående hunde, som var diskussionsemne på næsten hver eneste generalforsamling. Bestyrelsen skrev flere gange ud til beboerne, men det hjalp tilsyneladende ikke, og bestyrelsen overvejede at tage skrappe midler i brug overfor "de mennesker, som ikke vil respektere

andres ejendom”. Mange grundejere fandt det desuden uforsvarligt, når hundeejere gik tur om aftenen og i ly af mørket lod hundene forrette deres nødvendigt i andre folks forhaver. Bestyrelsen bad ligefrem områdets nye politibetjent om at være opmærksom på forholdet.

Anderledes problematisk var kommunens planer om et nyt rensningsanlæg ved Grundfør Mølle, eller rettere finansieringen af det planlagte rensningsanlæg, for GHG betalte i forvejen til et rensningsanlæg ved Engvej, og man afdrog stadig på udgifterne til vejbelægning. Det var bekymrende at føje endnu en udgift til.

I aviserne fremgik det, at det nye biologiske rensningsanlæg forventedes i drift i 1972-73, og bestyrelsen forsøgte forgæves at få information om planerne og en dialog med kommunen om rensningsanlægget. I stedet var der på ejendomsskattedeslerne for 1971-72 et a conto bidrag på 500 kr. til rensningsanlægget.

Det fik grundejerforeningens formand Ole Strange til at udtrykke skarp misbilligelse af kommunalbestyrelsens fremgangsmåde. Det var måske især det, at kommunen havde præsenteret beboerne for regningen samme dag, som den forfaldt, der fik sindene i kog, men der gik også rygter om alvorlige udgifter for grundejerne i Gl. Hinnerup. I modsætning til andre områder i kommunen gik det dog ikke så galt for Gl. Hinnerup, for områdets kloaker var forholdsvis nye.

I det hele taget var 1970'erne præget af bryderier med kommunen, og først

i 1978 kunne formanden O. Strange konstatere, at forholdet nu var normaliseret igen. Han tilskrev det især, at borgmester Leif Hansgaard havde taget initiativ til kvartalsmøder med repræsentanter fra byråd og forvaltning og alle foreningerne, hvor forhold blev afklaret, inden de udviklede sig til problemer. Samarbejdet fortsatte under borgmester Vilhelm Lytken, som videreførte kvartalsmøderne med foreningerne.

GHG havde efter flere tilløb etableret en snerydningsfond og indgået en aftale med en anlægsgartner om snerydning, som kom i gang i 1973. Men især i snefattige år kneb det med medlemmernes indbetalinger til snefonden, så da der i vinteren 1977-78 for alvor blev brug for snerydning, var der knapt penge til det.

– Det er naturligvis beklageligt, at en del lodsejere ikke har bidraget til fonden. Dette til trods for, at vi uden ordningen ville være sneet inde flere gange i vinterens løb, og der er jo kun tale om det meget beskedne beløb på 25 kr. pr. lodsejer, sagde O. Strange i sin beretning på generalforsamlingen i 1978.

I 1979 valgte O. Strange at ikke at genopstille som formand efter otte år, og i stedet blev Vivi Jepsen valgt til ny formand. Efter et år kunne hun konstatere, at det havde lettet hendes overtagelse af formandshvervet, at sagerne var blevet afleveret i perfekt orden.

1980'ERNE – GHG FÅR FJERNVARME

Formanden Vivi Jepsen skød med

skarpt, da det radikale byrådsmedlem Poul Dreisler advarede mod, at grundejerforeninger begyndte at blande sig i politiske spørgsmål og kaldte møderne med kommunens politikere og embedsmænd for ”vildskud på nærdemokratiets træ”. Hun betegnede udtalelserne som urimelige og ganske irrelevante.

E. Grønning Sørensen, der deltog i møderne, tilføjede i Århus Stiftstidende, at der aldrig blev diskuteret egentlige politiske spørgsmål. Det ville i sig selv være i strid med foreningens princip om at være politisk neutral. Der var tale om uforpligtende samtaler og gensidige orienteringer i rent tekniske spørgsmål.

– Vi løser ikke problemer, men forsøger at forhindre at problemer opstår. Og hvilke motiver, et politisk parti kan have ved at modarbejde sådanne initiativer, står hen i det uvisse. En ting kan ikke diskuteres: Det er grundejerforeningens medlemmer og ikke Det Radikale Venstre eller andre politiske partier, der bestemmer, hvad bestyrelsen har mandat til, sagde Grønning Sørensen ifølge Århus Stiftstidende på generalforsamlingen i 1980.

Helt upolitiske var møderne dog ikke. Man diskuterede fx et forslag om flytning af Aarhus Lufthavn til Tinning Hede. Her var borgmesteren og GHG enige om, at Aarhus Kommune helt urimeligt forsøgte at eksportere flyvepladsproblemet til en omegnskommune.

I 1981 opstod den situation, som enhver bestyrelse frygter. Der mødte ikke et eneste almindeligt medlem op

på generalforsamlingen den 7. april. Om det var dagbladskonflikten eller det ualmindeligt smukke vejr var ikke til at afgøre, men medlemmerne af bestyrelsen gennemførte en kort generalforsamling, og heldigvis var de fire bestyrelsesmedlemmer, som var på valg i 1981, indstillede på genvalg.

Men bestyrelsen havde også succeser. Den største var nok afhentning af haveaffald, som var startet i 1972, og som hurtigt blev en populær ordning, men med stigende lossepladsafgifter måtte bestyrelsen i marts 1988 holde krisemøde, fordi regnskabet fra året før viste et underskud på 7.419,22 kr., og en kontingentforhøjelse på 50 kr. fra 150 kr. til 200 kr. var nødvendig.

Parkering på de smalle villaveje var et problem i Gl. Hinnerup. Ikke mindst last- og varebiler blev anset for at være et problem både for vejene og for børnene. Et særligt problem var parkering ved den nyåbnede Børnehaven Rønbækken (navnet var foreslået af GHG), hvor forældrene ikke benyttede parkeringspladsen, men parkerede ude på vejen, og der opstod meget farlige situationer, når børnene steg ud af bilerne og direkte ud i færdslen på Elmevej. De omkringboende foranstaltede ”en underskriftsindsamling for at få disse tilstande tvunget til ophør”.

Og så var der varmeplanen for Hinnerup/Søften, der betød, at GHG skulle have fjernvarme. I 1987 var planerne så langt, at kommunen indkaldte til orienteringsmøde på Hinnerup Kro, hvor der blev fremlagt et projektforslag, som byrådet vedtog sidst på året.

Mindst 50 % af beboerne i et område skulle tilmelde sig fjernvarmen, for at alle kunne få en rabat på 6.100 kr. ved tilslutningen. Der var 220 husstande i Gl. Hinnerup. 35 var fritaget for fjernvarme, så hvis mere end 93 husstande tilmeldte sig, var rabatten hjemme. Derfor indkaldte GHG den 23. februar 1988 medlemmerne til medlemsmøde på Hinnerup Kro med repræsentanter for Hinnerup Fjernvarme for at få de sidste tvivlsspørgsmål besvaret.

140 medlemmer var mødt frem, og med 96 tilmeldinger afleveret på mødet lykkedes det at nå over de 50 %.

Fjernvarmearbejdet medførte omfattende opgravninger, men der var et godt samarbejde med entreprenøren.

Bestyrelsen førte nøje tilsyn med bl.a. knækkede fortovsfliser, men de blev udskiftet uden problemer.

Derefter var det el-ledningernes tur til at blive gravet ned. Medlemmerne på generalforsamlingen i 1989 mente, at det måtte være Galten Elværks udgift, for det var elværket, der ejede lysmasterne. Men fordelingen blev 60 % til kommunen og 40 % til beboerne. Ledningsarbejdet betød samtidig, at Jysk Telefon ville lægge ledninger til kabel-tv.

1980'erne var også det årti, hvor der kom styr på betalingerne og økonomien i snerydningsfonden. Efter vinteren 1987-88 var der et indestående på 77.000 kr., og bestyrelsen vurderede,

Der leges på Kløvervej

at snerydningen snart kunne køres for renterne, og at pengene kunne placeres i hurtigt omsættelige værdipapirer.

1990'ERNE – GHG ER MEST AKTIVITETER

Tiden som nybyggere og pionerer var forbi, og derfor ændrede GHG's rolle sig markant i 1990'erne. De største sager var løst eller frafaldet, og både medlemmer og foreningen havde nået en moden alder.

Foreningen gik fra at have været en meget aktiv forening med stort sammenhold til primært at blive administrator af ordningerne med snerydning og afhentning af haveaffald, og bestyrelsens væsentligste opgaver blev at arrangere aktiviteter for medlemmerne.

Bestyrelsesmøderne blev færre, og behovet for at skrive og gemme referater blev mindre. Derfor er der faktisk ingen skriftlige kilder til den periode i GHG's historie.

00'ERNE – GHG FÅR EN HJEMMESIDE

Generalforsamlingen i april 2002 var indkaldt på Hinnerup Bibliotek og Kulturhus, men på grund af en påsat brand måtte generalforsamlingen udsættes fire dage og flyttes til Rønbækskolen.

Bestyrelsen lovede på generalforsamlingen at tage fat i Hinnerup Kommune for at få lagt en dæmper på trafikken på Bøgevej. Kommunen svarede med at bede om et oplæg fra foreningen, der bl.a. diskuterede, om blomsterkasser

– og på Engvej.

på vejen kunne være en mulighed, men hverken bestyrelsen eller kommunen var begejstrede for blomsterkasser, der i værste fald ville kunne skjule børn på vejen. Bestyrelsen endte med at henstille til beboerne at overholde den anbefalede hastighed på 30 km/t og benytte den nærmeste udkørsel til Århusvej frem for at bruge Bøgevej som gennemfartsvej.

I 2006 lavede H. C. Fleng GHG's nye hjemmeside, www.ghg-hinnerup.dk, og han har siden lagt et stort arbejde i udvikling og opdatering af hjemmesiden.

Der havde længe været problemer med flere og flere huller og revner i vejene. Medlemmer kunne få udbedret mindre skader på under 1 m² ud for deres ejendom på foreningens regning, men det trak op til, at der skulle helt ny asfalt på vejene. Allerede i 2003 havde generalforsamlingen besluttet at hæve kontingentet med 120 kr. for at starte en opsparing til det nye slidlag, og der blev samtidig taget beslutning om at arbejde for at udskille og sammenlægge vejfonden og snefonden.

IO'ERNE – NY ASFALT PÅ VEJENE

I 2011 gennemgik en rapport vejenes tilstand i Gl. Hinnerup. Asfalten var så gammel og hård, at vejene generelt havde begyndende stentab og revner, og rapporten konkluderede, at hvis renoveringen udsattes yderligere vil dette medføre, at en fremtidig renovering ville blive dyrere, samt at enkelte skader vil være synlige i en ny belægning.

Der var imidlertid det dilemma, at det billigste ville være at få opgaven udført i fællesskab, men at man ikke kunne tvinge grundejere, der ikke var medlemmer af foreningen, til at betale. Det kunne kun lade sig gøre, hvis man lod kommunen stå for vejsyn, men det ville fordyre projektet væsentligt for alle.

Derfor besluttede et stormøde i GHG en solidariske model, men det blev også besluttet at kontakte alle dem, der ikke ville betale. Det endte med at alle på nær to grundejere betalte til projektet.

Inden slidlaget blev lavet, fik vandværket mulighed for at lave nye hovedstophaner til hver parcel og nogle steder en ny hovedledning, og selskabet Waoo kom og lagde fibernet til telefon og fjernsyn. Waoo stillede krav om 30 % tilslutning for at lægge fibernet ned. Det var der ikke helt, men Waoo fik besked om, at det var nu eller aldrig.

Den 11. juni 2012 blev vejfonden endelig formelt slået sammen med snefonden og skilt ud fra grundejerforeningen. Vejfonden fik egne vedtægter og bestyrelse og står nu for både snerydning og vedligeholdelse af veje og kloakker. I dag er der kun en enkelt grundejer, som ikke er med i vejfonden.

I de seneste år har støj og vibrationer fra trafikken på Århusvej fyldt en del. Vejens naboer er plaget af støj fra flere og flere biler og lastbiler. Målinger har vist at 15 % af bilisterne kører over 70 km/t på Århusvej. Kravet er at få sat hastigheden ned fra 60 til 50 km/t eller få støjdæmpende asfalt på.

Derfor kontaktede bestyrelsen i GHG i 2014 Favrskov Kommune for at få en dialog om, hvad der kunne gøres ved støjen fra Århusvej, nu hvor der netop var lavet støjvolde på Århusvej mellem Haldum og Hinnerup.

Favrskov Kommune lukkede dialogen, allerede inden den var kommet i gang. Kommunen har ikke pligt til at bekæmpe støj i eksisterende boliger, men der kan indgås et partnerskab mellem grundejerne og kommunen om støjreducerende tiltag, hvor udgiftsfordelingen typisk hedder 40 % til grundejerne og 60 % til kommunen. Men med bestyrelsens kendskab til kommunen og erfaringer fra bøvlet med at få alle grundejerne til at betale til et fælles projekt har bestyrelsen på forhånd opgivet at få sådan et partnerskab op at stå.

I stedet har bestyrelsen henstillet til kommunen, at der ved fremtidige asfalteringer på Århusvej anvendes støjdæmpende asfalt. Endvidere har bestyrelsen spurgt til muligheden for at få sat hastighedsbegrænsningen ned til 50 km/t.

Imidlertid blev bestyrelsen overhalet indenom af et par beboere på Århusvej, som var stærkt plaget af trafikken. Deres huse slog ligefrem revner på grund af vibrationerne fra den tunge trafik. De havde derfor rettet henvendelse til kommunens afdeling Trafik og Vej og fik et møde igennem med dem i juni 2015. Mødet blev afholdt ved Århusvej, og der var mødt 20-30 deltagere op.

På mødet blev der givet kraftigt udtryk for beboernes utilfredshed med

den stigende trafik, som både kørte for hurtigt, og som var blevet tungere og tungere på det seneste. Meget af dette kunne Trafik og Vej understøtte med trafikmålinger.

Det blev aftalt, at kommunen vil arbejde videre på:

- at sætte et skilt op til lastbiler, om at de højst måtte køre 50 km/t,
- at hæve rendestensbrøndene til vejniveau, idet det blev oplevet, at vibrationerne især opstod, når de tunge lastbiler kørte over disse,
- at indstille til politikerne at få lov til at sænke fartbegrænsningen til 50 km/t
- at indstille til politiet at få lavet hyppigere fartkontroller på Århusvej, og at man her blandt andet også måler lastbilers overskridelse af de 50 km/t

Ved redaktionens afslutning af dette skrift, er der endnu ikke kommet nogen yderligere reaktion fra kommunen.

20-30 beboere var mødt op for at diskutere med Trafik og Vej.

Aktiviteter i GHG

Af Gert Fuursted

De forskellige aktiviteter i GHG har altid været et samlende element i grundejerforeningen. Her mødtes man med naboer, genboer og andre beboere i området, og snakkelysten var aldrig en mangelvare.

Den første aktivitet blev afholdt i 1967, 2½ år efter grundejerforeningen var blevet stiftet. Dette var juletræsfe-
sten, som de efterfølgende 16 år hvert år blev afholdt på Hinnerup Kro.

JULETRÆSFESTEN

I en indbydelse til juletræsfe-
sten fra et af de første år, stod følgende om festens indhold:

- *Børnenes indmarch*
- *Julesalmer- og sange (GHG's eget sanghæfte)*
- *Underholdning med lege (nisserne)*
- *Uddeling af godteposer til børnene*
- *Juletræet ryddes til side*
- *Filmforevisning*
- *Bal*
- *Amerikansk lotteri*

Priser: Voksne: 3,00 kr. Medlemmers børn: 4,00 kr. Fremmede børn: 5,00 kr.

Men efter 16 år ebbede opbakningen til juletræsfe-
sten langsomt ud, og man måtte på generalforsamlingen i 1983 konstatere, at der desværre ikke mere var grundlag for at afholde festen.

Juletræsfest på Hinnerup Kro i 1977.

”Det var børnenes fest”, fortæller Nysten, som flyttede til området midt i 1960’erne. ”Alle – både børn og voksne – mødte op i deres stiveste puds kl. 18.30 nede i Hinnerup Kro. Vi måtte ikke komme ind til juletræet før alle var samlet, så vi mødtes først alle inde i skænkestuen, og der var virkelig trængsel, kan I tro, for vi var over 275 deltagere.

Når alle var samlet, kom julemanden og hans kone ud i skænkestuen og åbnede døren ind til salen. Og vi marcherede alle ind til det store flotte juletræ, der stod i salen og var så stort, så det gik helt op til loftet. Det var flot pyntet med røde og hvide papirroser. Og de levende lys på grenene spejlede sig lystigt i børnenes forventningsfulde ansigter.

Juletræsfesten blev dygtigt ledet af julemanden og hans kone, som hvert år var baneformand P. O. Pedersen og kone. De udførte et fremragende stykke arbejde med at styre festens gang.

Vi startede med at danse rundt om juletræet alle sammen, mens vi sang alle de kendte julesange. For at vi alle kunne være med, var vi nødt til at lave flere kæder rundt om træet.

På det tidspunkt havde grundejerforeningen sit eget hæfte med julesange, som blev delt ud som hjælp til dem, der ikke kunne alle teksterne.

Når vi var færdige med at danse rundt om juletræet, blev træet skubbet over i hjørnet, og så blev der spillet op til dans. Orkestret var et tremands orkester bestående af tromme, violin og klaver.

Og så blev der ellers danset alle de kendte børnedanse: Bro, bro brille, Jeg gik mig over sø og land, Med hænderne siger man klap, klap, klap o.s.v.

Børnene morede sig kosteligt, og når de blev lidt trætte af at danse, ja så tog de skoene af og brugte gulvet som en glidebane.

Af og til var der også nogle, der kom op at skændes eller slås, og så måtte vi forældre jo træde til og skille dem ad

På et tidspunkt blev der så delt godteposer ud. I dem var der et æble, en appelsin og noget slik. Mærkeligt nok var det altid slikket, der forsvandt først, hvorimod æblet og appelsinen som oftest blev taget med hjem.

Mens børnene dansede og legede, sad vi voksne så og fik os en hyggelig snak med naboer og genboer om den tilstundende jul og om løst og fast. Efter tre timers dans, leg og hygge i salen var vi alle godt trætte, så da juletræsfesten sluttede kl. 21.30, var vi alle godt brugte.”

FORÅRSFEST

En anden velbesøgt aktivitet i de første år var forårsfesten, som også blev afholdt på Hinnerup Kro på nær ved 10 års- og 20 års-jubilæerne, hvor man lejede en bus og kørte ud til nogle andre kroer i nærheden.

Den første forårsfest blev afholdt i 1969, og ligesom juletræsfesten havde forårsfesten en levetid på ca. 16 år, indtil opbakningen til denne fest også ebbede ud.

Priserne i de 16 år fortæller måske også lidt om, hvorfor interessen ebbede ud:

1970 priser: 30,00 kr. pr deltager, 1985 priser: 175 kr. pr. deltager.

I en indbydelse fra 1970 står:

FORÅRS & 5-ÅRS FEST

"I denne vinter har vi haft en usædvanlig frost" – sådan sang madam Schmit i "Genboerne". Og på samme måde kan vi også synge, når vi lørdag d. 18. april 1970 mødes med genboer og naboer til grundejerforeningens FORÅRSFEST på Hinnerup kro

Vi mødes kl. 19, og ligesom sidste år samles vi om et lille kulinarisk arrangement – og hertil naturligvis 1 øl og 1 dram.

Med vores gamle kending KNUD LANGE i spidsen for sine musikanter ved vi, at såvel taffelmusikken som sving-om-musikken er lagt i bedste hænder.

Vi ved at forhåndsinteressen er stor, og da pladsforholdene desværre begrænser deltagerantallet tilråder vi Dem hurtigst

muligt at sikre Dem billet, når salget åbner i april.

På gensyn bestyrelsen

Menu

- Diverse sild
- Kold kartoffelsalat
- Wienerschnitzel med gemyse
- Osteanretning
- Frugtsalat
- Mocca

AFFALDSKØRSEL

Den eneste aktivitet fra "gamle dage", der endnu er masser af livskraft i, er den årlige affaldskørsel, hvor medlemmerne kan lægge deres haveaffald ud til vejen, hvor det så bliver afhentet af en vognmand.

Affaldskørslen startede i 1972 – bl.a. på baggrund af visse beboeres hang til at anbringe haveaffaldet som fyld i de værste huller på de endnu ikke asfalterede veje.

I et referat fra generalforsamlingen i 1967, skrives:

Opråb fra bestyrelsen i juni 1967: Samtidigt vil foreningen gerne slå til lyd for, at haveaffald, større sten o.s.v. ikke længere anbringes på vejene – heller ikke der, hvor eventuelle huller og ujævnheder nok kunne nødvendiggøre en opfyldning.

Det ser ikke pænt ud, og det forekommer mindre heldigt i betragtning af, at foreningen i sine forhandlinger med kommunen om dennes medvirken til endeligt anlæg af vejene – blandt mange andre argumenter – fremfører, at

beboerne ønsker veje, bl.a. for at få Gl. Hinnerup udviklet til en virkelig smuk bydel.

I starten blev der foretages affaldsindsamling to gange om året, forår og efterår, men senere er dette blevet til kun én gang om året – ugen efter efterårsferien.

At affaldskørslen stadig er meget populær, fik bestyrelsen at sande, da den i 2003 forsøgte at tage denne aktivitet af programmet, dels fordi det var dyrt, og dels fordi, den mente, at alle havde en trailer til den slags opgaver. Da lød der et ramaskrig fra medlemmerne, så bestyrelsen hurtigt måtte lave den beslutning om. Og selv i år 2015 er det stadig en af de mest populære aktiviteter i grundejerforeningen, som flest gør brug af.

Til venstre: fastelavn på Lupinvej 1982.

Til højre: fastelavn i De Grønne Bussers garage 2015.

FASTELAVN

En anden meget populær aktivitet, som har overlevet, er fastelavn. Den første tøndeslagning blev afholdt i 1981, hvor tønderne fik ”en på goddagen” udenfor på legepladsen ved Lupinvej. Efter en **meget** kold fastelavn i 2005, søgte bestyrelsen andre steder, hvor det kunne holdes indenfor, og ved forespørgsel til De Grønne Busser blev det arrangeret, at grundejerforeningen kunne slå katten af tønden i De Grønne Bussers garager, hvor det sidenhen med stor succes er blevet afholdt.

De seneste år har interessen for fastelavn været støt stigende, så hvor der i 2009 var 84 tilmeldte, var der i 2015 næsten 60 % flere (135 tilmeldte).

Programmet de seneste 18 år har været:

Tøndeslagning for:

- De små (ikke-skolepligtige børn)*
- De lidt større (0. – 6 kl.)*
- Kvinderne (7 kl. – 99 år)*
- Præmieoverrækkelse til kattekonger og –dronninger*
- Sodavand, godteposer, kaffe, the og fastelavnsboller.*

Fisketur til Resebro Put and Take, 2012.

FISKETUR

I slutningen af 90'erne blev der tilføjet en række nye aktiviteter til de gamle traditionelle aktiviteter.

I 1997 blev den første fisketur i GHG's regi afholdt og er i dag en fast aktivitet på programmet.

Det første år var det en aktivitet, som var affødt af en udflugt til Skandinavisk Dyrepark, hvor der var mulighed for at fiske i deres fiskesø, efter man havde været rundt i parken.

Men allerede næste år blev fisketuren en særskilt aktivitet.

Fisketurene har været afholdt som:

- *En fisketur på kutter, hvor vi fiskede i Århus Bugten og sejlede til Tunø*

bagefter for at få en frokost. Den første gang, hvor vi afholdt det på denne måde, var det blæst op, da vi skulle hjem fra Tunø, så der var nogle enkelte, der havde set lidt dybt i flasken på Tunø, som undervejs hjem måtte ofre til vandguderne på grund af søgangen.

- *Kysttur til Gjerrild Strand, hvor der blev fanget efter rødspætter.*
- *Å-tur til Gudenåen ved Randers men desværre med et meget pauvert resultat*
- *Put and take-ture til henholdsvis Harlev Put & Take og Resebro Put and Take.*

GRUNDEJER-OL

Et andet arrangement fra slutningen af 90'erne var det årlige grundejer-OL, hvor deltagerne mødtes i drabelig fight

i forskellige discipliner, fx frisbee-kast efter dåser, højdespring, længdespring, sækkevæddeløb, fodbold, limbo og meget andet.

Aktiviteten blev altid afsluttet med, at én fra bestyrelsen iklædte sig et par sorte plastikposer og stak hovedet igennem et hul i en træplade.

Alle børnene stillede sig så op på en række og fik på skift lov til at kaste vandballoner efter træpladen. Og størst jubel gav det selvfølgelig, hvis man kunne ramme bestyrelsesmedlemmet lige i hovedet.

Denne aktivitet, som var stærkt besøgt de første år, ebbede dog hurtigt ud, og fire år senere måtte den aflyses på grund af for få tilmeldte.

Bo Jensen, vinderen af årets fiskekonkurrence, 2012.

ANDRE ARRANGEMENTER

Ud over de allerede nævnte arrangementer, har der i årenes løb været afholdt en række andre arrangementer:

Udflugter til:

- DR Århus
- Århus Teater
- Besættelsesmuseet i Århus
- Den Japanske Have
- Kattegatcentret
- Randers Regnskov
- Djurs Sommerland
- Jesperhus Blomsterpark
- Cykeludflugter
- Sabro Mikrobryggeri (Wintercoat-øl)
- Vinsmagninger
- Foredrag ved havearkitekt
- Svampetur under kyndig vejledning af biolog.

Billeder fra min barndom på Bøgevej

Af Anne Strunge Bonde

Jeg flyttede ind på Bøgevej 34 den 28. august 1964 sammen med mine forældre, Poul og Inge, der stadig bor der. Jeg er født i maj 1961 – det følgende er således blot sporadiske øjeblikke og iagttagelser oplevet i barnehøjde.

Bøgevej var dengang en grusvej – ret ofte med mange vandpytter. Fiat'er, Volvo'er og især Folkevogne dansede langsomt fra side til side på vej mod hjemmeadressen ved aftenstide. Det var en lang vej for tre-års-ben, når vi skulle gå til købmand Schiødte i Storegade efter mad – eller til en af de andre butikker.

Byggepladserne var spændende legepladser i de første år. De små paller, murstenene blev leveret på, var rigtig gode til huler. For mig var oplevelsen af, at der var mange børn i forskellige aldre det bedste. Om dagen kunne vi naturligvis ikke indtage pladserne – så blev vi jaget væk.

Der var børn i næsten alle husene omkring os: Liselotte og Annette i nr. 29, Keld og Steen i nr. 32, Merethe og hendes søskende i nr. 30, Ulla og hendes søskende i nr. 29, Pia og en flok søskende på Mosevænget 4, Troels og Ken i nr. 21. For blot at nævne de allernærmeste. I nr. 33 boede Grethe sammen med sin mor.

Der blev anlagt haver og lagt fliser omkring husene, som de blev færdige. I nr. 34 blev der sået græs, lagt tulipanløg og ikke mindst sået morgenfruer. Sidstnævnte havde især min far stor fornøjelse af at bekæmpe de følgende år. Hver eneste have blev omkranset af en hæk – i starten nogle tynde planter, der indrammede matriklen – sådan skulle det være.

Forskellige handlende kom forbi i løbet af dagen – f.eks. en mælkeemand. Jeg mener også at kunne huske, at der var en bager, der kom forbi i en periode – og vist også en fiskehandler.

I nr. 36 lå kvarterets ”mælkeudsalg” i en årrække. Her solgte Grethe og Preben – foruden brød, kager og mælk - også slik og is. Det var stort at få en krone til salmiakstænger, og svært at komme helt hjem med posen, uden at dele med de andre børn. Salmiakstængen blev lagt i en mælkekapsel og slikket på – så varede den længere. Vil lige nævne, at jeg fik ti salmiakstænger for en krone.

Jeg husker også, at min farfar højtideligt hev en to-krone op af pungen til mig, så jeg kunne hente en isbåd.

Skraldebilen var en åben lastvogn – ikke særlig stor. Poserne blev smidt op på ladet uden at være lukket. Som oftest

røg indholdet ud og lå spredt på ladet. Stor var jublen, da moren i nr. 21 en dag havde ryddet ud i børneværelserne og smidt det overflødige i posen. Det var store skatte, vi formåede at få ned fra ladet.

Så fik vi asfalt på vejen. For de voksne var det vist en stor fælles beslutning. For vi børn betød det, at vi fik rulle-skøjter. Jeg blev fulgt ned til den ende af Bøgevej, der har de laveste numre, helt nede ved vendepladsen ved det store hvide hus. Og så rullede vi alle sammen – lige til det blev mørkt og vi ikke kunne se mere. Det var en stor dag, hvor vi mødte mange nye børn. Langsomt blev banen større og større – og så en dag kunne vi også rulle foran vores eget hus.

Til jul holdt Gammel Hinnerup Grundejerforening juletræsfest. Det var et af årets højdepunkter. Arrangementet blev afholdt på kroen, hvor der var opstillet et meget stort juletræ i den store sal. Børn og voksne gik om juletræet – sammen med både en julemand og -kone. Resten af året, tror jeg nok, de holdt til på Kløvervej. Efter dansen i adskillige rundkredse om det enorme træ fik vi børn godteposer, og de voksne fik kaffe og kage i de tilstødende gemakker. Dansen fortsatte

i den store sal – ’først den ene vej og så den anden vej’, ’bro, bro brille’, ’så tager vi højre fod frem, så tager vi højre fod tilbage’. Det var en stor aften, og det blev sent; men vi holdt ud til det sidste.

Så kom skoletiden – det foregik de første to år på Bakkegårdsskolen i Trige. De lidt større børn var årene før startet på en lille skole i Grundfør. Børnene cyklede i skole, og mødrene kunne følge dem fra fortrappen et godt stykke op ad bakken. Men min årgang skulle nu køre med bus til helt til Trige. Vi blev samlet op ved udkørslen til Århusvej over for Kløvervej. Verden blev større, og nye børn blev en del af hverdagen – der var Sanne fra nr. 7, Dorthe fra Kløvervej 14 og Helle fra Engvej. Det har nok været, mens jeg ventede på bussen, at det gik op for mig, at der var en købmand på Kløvervej – nr. 33, tror jeg. Hun solgte saltstænger.

Fra tredje klasse kunne vi starte på Rønbækskolen. Vi startede i én bygning – mens opbygningen af de øvrige fem og aulaen fortsatte.

FORMÆND I GHG

Tom Jensen (1965)

Folmer Jørgensen (1965-71)

Ole Strange (1971-1979)

Vivi Jepsen (1979-1985)

Søren Højsgaard (1985-1987)

Jan Berntsen (1987-1989)

Keld Koldby (1989-1991)

Gert Jonassen (1991-1993)

Carsten Lauridsen (1993-1996)

Leif Poulsen (1996-1998)

John Ærø Hansen (1998-2000)

Gert Fuursted (2000-2005)

Per Andreasen (2005-2008)

Gert Fuursted (2008-

